

2.9.6

(ואט אליו אוכיל) 89b → (ד"ש דתניא בסדר עולם) 88a

1	ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: שמות יט, יז
2	קיימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הגללים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: אסתר ט, כז
3	משמים השמעת דין ארץ וראה וסקטה: תהלים עו, ט
4	ורא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: בראשית א, לא
5	ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב: שמות לג, ו
6	ופדויי ה' ישבון ויבאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: ישעיהו לה, י
7	ברכו ה' מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: תהלים קג, כ
8	כתפוח בעצי היער כן דודי בין הננים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחפי: ש"ש ג, ג
9	תמת ושרים תנחם וסלף בוגדים ישדם: משלי יא, ג
10	לבבתי אחתי כלה לבבתי באחת מעיניך באחד ענק מצוונך: ש"ש ד, ט
11	עד שהמלך במסבו נרדף נתן ריחו: ש"ש א, יב
12	כן יאבדו כל אויביך ה' ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה: שופטים ה, לא
13	אדני יתן אמר המבשרות צבא רב: תהלים סח, יב
14	הלוא כה דברי כאש נאם ה' וכפטיש יפצץ סלע: ירמיהו כג, כט
15	שמעו פי נגידים אדבר ומפתח שפתי משרים: משלי ח, ו
16	צורו המר דודי לי בין שדי יליו: ש"ש א, יג
17	אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: ש"ש א, יד
18	לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ש"ש ה, יג
19	פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: ש"ש ה, ו
20	נשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: תהלים סח, י
21	מלכי צבאות ידון ידון ונות בית תחלק שלל: תהלים סח, יג
22	מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו: תהלים ח, ה
23	ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים: תהלים ח, ב
24	מאחז פני כסה פרשו עליו עננו: איוב כו, ט
25	אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: שמות כ, ב
26	ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ: תהלים ח, י
27	עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכון זה אלהים: תהלים סח, יט
28	... ויתן את הקטרת וכיפר על העם ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: במדבר יז, יב-יג
29	אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה: איוב כח, כג
30	תהום אמר לא בי היא ויום אמר אין עמדי: איוב כח, יד
31	זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים: מלאכי ג, כב
32	ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: במדבר יז, יז
33	ורא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: שמות לב, א
34	לכו נא ונכחה יאמר ה' אם יהיו חטאיכם פשנים כשילג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: ישעיהו א, יח
35	ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדים וענו אתם ארבע מאות שנה: בראשית טו, יג
36	ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והנה פאשר תריד ופרקת עלו מעל צווארך: בראשית כו, מ
37	אנכי ארד עמך מצוממה ואנכי אעלה גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך: בראשית מו, ד
38	כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יפירנו אתה ה' אבינו גאלנו מעולם שמך: ישעיהו סג, טז
39	ואמרת אל פרעה לה אמר ה' בני בכרי ישראל: שמות ד, כב
40	בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל: הושע יא, ד

- I. מתן תורה relating אנדות (vv. 1-33)
 - a. אנדה coercion (vv. 1-4)
 - b. אנדות and impact of דברות on the people (vv. 5-21)
 - c. אנדות: the defense for giving the תורה to בני"י (vv. 22-32)
 - d. אנדות העגל (v. 33)
- II. Aggadic background to end of משנה ג (vv. 34-40)